

[Arne Larsen.]

for vi i mit parti har ikke noget ønske om at revidere disse principper.

Det forslag, som er stillet her af finansministeren, om, at der forlods skal ydes Danmarks Olympiske Komité 500.000 kr. af de penge, som sættes af til idrætslige formål, kan jeg i og for sig også give tilslutning til. Det vil sige, at i en periode mellem to olympiader vil Danmarks Olympiske Komité have 2 mill. kr. til at arbejde med det mål, at Danmark bliver pænt og godt repræsenteret ved de olympiske lege. Det er måske mere, end der ydes i dag. Jeg er ærligt talt ikke på det rene med — og det fremgår heller ikke af bemærkningerne til lovforslaget eller af ministerens forelæggelsestale — hvad der adskiller den ordning, ministeren foreslår her, og den hidtil gældende ordning. Jeg ved ikke, om det er til fordel for Danmarks Olympiske Komité og arbejdet i forbindelse med de olympiske lege, eller det ikke er det. Men vi vil gerne give tilslutning til dette forslag, hvis det betyder en forbedring af Danmarks Olympiske Komités økonomi, og hvis tilskuddet til idrætsorganisationerne ikke forringes i den forbindelse.

Måske skulle ministeren have ventet med at fremsætte forslaget, indtil den kommission, som er nedsat under kulturministeriet, havde fået lejlighed til at udtale sig om problemerne. Da denne kommission er nedsat til at kulegrave idrættens forhold og problemer og vel også herunder de økonomiske, havde det måske været klogere at vente, indtil man havde hørt, hvilket resultat man var kommet til i denne kommission. Eller er det sådan, at ministeren måske har opgivet at vente på noget resultat derfra?

Der er én ting, der bekymrer mig i forbindelse med lovforslaget, og det er, at man ej heller fra Danmarks Olympiske Komités side er tilfreds med dette lovforslag. Man har 290.000 kr. i kassen i dag, og af de 500.000, som man nu får bevilget pr. år, forfalder den første rate i efteråret 1971. Det vil altså sige, at så har man rundt regnet 800.000 kr. til olympiadearbejdet i 1972, og det er adskilligt mindre, end man ville have for en hel periode, hvor beløbet må forventes at blive 2 mill. kr. Man beklager sig meget over, at der tilsyneladende nu ikke gives mulighed for at få et større økonomisk til-

skud. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om der ikke, måske i henhold til den gældende lov eller på anden måde, kan ydes Danmarks Olympiske Komité et større tilskud, således at det forberedende arbejde op til olympiaden i 1972 bliver støttet økonomisk i større omfang, end lovforslaget åbner mulighed for.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for den forståelse, de har vist over for forslaget. Der er dog en enkelt ordfører, som ikke var særlig sympatisk indstillet over for det, men det ordner sig vel, efterhånden som oplysningerne om sagen kommer frem.

Hr. Arne Larsen spurgte: hvad ydes der i dag til Danmarks Olympiske Komité? Jeg vil gerne sige, at hidtil har man prøvet at finansiere komiteens arbejde ved at give den nogle ekstraordinære tipninger. I december 1967 havde vi den sidste ekstraordinære tipsdag, der gav 787.100 kr. I januar 1965 fik man 543.900 kr. I juni 1962 gav det 631.600 kr. og i juni 1958 496.400 kr. Så skal vi tilbage til 1954 — der var ikke nogen mellem 1954 og 1958 — hvor Danmarks Olympiske Komité ved ekstraordinær tipning fik 375.900 kr. Når man tænker på, hvor mange år disse beløb er fordelt over, vil man med dette forslag stille Danmarks Olympiske Komité bedre, og jeg mener derfor, jeg kan være lige så stolt som hr. Søren B. Jørgensen, når jeg i fremtiden ser Dannebrog gå til tops over de olympiske sejrsskamler.

I øvrigt tror jeg ikke, man skal prøve på at måle vor sympati for idrætten ud fra vor gavmildhed med statens midler. Det er til syvende og sidst vores egen indstilling, det kommer an på: om vi selv er rede til at ofre noget, eller om vi bare ønsker, at andre, staten og skatteyderne, skal ofre. Det er jo det, der er sagens kerne: skal staten, skal skatteyderne ofre penge til Danmarks Olympiske Komité, eller skal man prøve at holde det inden for de, jeg synes pæne beløb, idrætten efterhånden får fra tipningen?

Dengang man i 1967 ønskede loven ændret, således som hr. Arne Larsen sagde, så idrætten fik en større andel, måske alle midlerne fra tipningen, havde idrætten i 1966-67, der var det sidste regnskabsår forud for den pågældende revision, fået 14,5 mill. kr., mens man i det regnskab, der skal have decharge på